

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **T. I. C. C. R., a. s.**, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, za účasti **Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem v Olomouci, Riegrova 12, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 3. 2004, č. j. 22 Ca 71/2003 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími Okresního úřadu v Přerově, referátu regionálního rozvoje, jehož právním nástupcem je Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „správní orgán“) ze dne 10. 12. 2002, č. j. RR-1017/1358/02, ze dne 11. 12. 2002, č. j. RR-1018/1359/02, ze dne 11. 12. 2002, č. j. RR-1025/1366/02, ze dne 12. 12. 2002, č. j. RR-1026/1367/02, ze dne 12. 12. 2002, č. j. RR-1027/1368/02, ze dne 13. 12. 2002, č. j. RR-1045/1394/02, a ze dne 18. 12. 2002, č. j. RR-1051/1402/02, byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti rozhodnutím stavebního úřadu Městského úřadu v Hranicích a Lipníku nad Bečvou, blíže konkretizovaným ve výše uvedených rozhodnutích, kterými byly zamítnuty návrhy stěžovatele na vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene k nemovitostem v rozhodnutí blíže specifikovaným dle ust. § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění platném pro projednávanou věc, a napadená rozhodnutí byla potvrzena.

Proti těmto rozhodnutím podal stěžovatel žaloby, jenž byly Krajským soudem v Ostravě spojeny ke společnému projednání a o kterých rozhodl tento soud napadeným usnesením tak, že je dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ust. § 68 písm. b) s. ř. s., odmítl, neboť rozhodování o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemeni ke stavbě na cizím pozemku je rozhodováním o vlastnickém vztahu v otázce upravené občanským zákoníkem. Rozsudkem ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 As 34/2004 - 45, zamítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele směřující proti výše uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě.

Usnesením zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 13. 7. 2005, č. j. Konf 54/2005-9, byla shora uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Ostravě zrušena a současně byla vyslovena příslušnost soudů ve správním soudnictví vydat rozhodnutí v předmětné věci.

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na okolnost, že zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, zrušil svým usnesením jak rozsudek Nejvyššího správního soudu, tak i předcházející usnesení krajského soudu, přešla rozhodovací pravomoc ve sporné věci zpět na krajský soud. Nejvyšší správní soud je proto nucen kasační stížnost stěžovatele dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť neexistuje napadené rozhodnutí krajského soudu, tudíž nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, takže v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. srpna 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu